HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ראש השנה בטלה עבודה מאבותינו במצרים. רבי יהושע מוכה בהא גרוג ספריס ואע"פ שהתחילו המכות ממיסן דמשפט המצריס י"ג מדם כדתנן בעדיות (פ"ג משנה י) מ"מ לא פסקה עבודה עד תשרי: **לקומתן** לדעתם לצביונם. לציונם לשון יופי כמו לעטרת צבי (ישעיה כח) דלרך בהמה חיה ועוף כשגלים [גדליס] נעוי בכח בדעת ובקומה וכל זה היה במעשה ברלמים בתחלת יצירתם וכולהו נפקי מדכתיב **שנולדו** בו זיוהני עולם. דלע"ג דלמיר קרי ליה זיו ל"ק מידי דלפי׳ ברים פילקין (דף ג: ד"ה בתחב זיו): **את** מספר ימיך אמלא. בסוף המולן (יבמות דף ב, ופס) תמר אלו שני דורות: **אלא** דקאי בחג וקאמר לה בניסן. קוגיא דשמעתא מוכח דבתשרי נמול לברהם דלבניו נפקרן הקוהב את הפועלים (ב"מ דף פ:) תמר בשליבי של מילה בלו אלנו מלמיס ואז נתמר לו למועד לחוב ניך כעת חיה ובפרקי דרבי אליעזר פ) נמי תמרינן דביום"כ נמול ט"ו והשתח הה דתמר בחג לאו דוקא דשני ימים לפני החג הוה ניסן ואותו הפרק דנמול ביום"כ ותע"ג דמשמע הכא למועד דאסון תמר